

O šnečkovi

David
Vacke

ilustrovala:

Markéta

Šmalcová

Byl jednou jeden šneček. Byl tak maličký, že když jej sluníčko chtělo pošimrat pod nose, muselo vytáhnout ten nejjemnější paprsek, aby se mu pod ten jeho nosánek vůbec trefilo.

A právě jednoho letního rána se sluníčko rozhlíželo z oblohy a říkalo si: „Den jako malovaný a na paloučku u staré lípy ještě pořád kdosi vyspává!“ Nu ano, byl to náš šneček. Sluníčko nerado vidí, když někdo zaspává krásný den, a tak se rozhodne spáče probudit docela nepatrným pošimráním.

Text © David Vacke, 2025
© Stanislav Juhaňák – Triton, 2025
Illustrations © Markéta Šmalcová, 2025
Cover design © Markéta Vydřová, 2025

Pro radost dětem vydal Stanislav Juhaňák – TRITON,
Vykáňská 5, 100 00 Praha 10,
v Praze roku 2025 jako svou 2959. publikaci.
Vydání 1.

Jazyková redakce a korektury Anna Malimánková.
Ilustrace Markéta Šmalcová.
Grafická úprava obálky Markéta Vydřová.
Sazba Vladimír Vyskočil – KORŠACH.
Tisk Tiskárna a vydavatelství 999, s.r.o.
www.tridistri.cz
info@triton-books.cz

ISBN 978-80-7684-344-8

Šnečkovi se právě zdá, že startuje na velkých běžeckých závodech. Na svém šnečím domečku má startovní číslo 1 a všude je plno zvířátek. Přímou před ním se zjeví brouk zlatohlávek. Tykadly přidržuje opravdickou televizní kameru a nožičkami přisunuje ke šnečkovi mikrofon. „Budete dnes ze všech nejrychlejší?“ ptá se zlatohlávek malinkého šnečího atleta jako nějaké velké sportovní hvězdy.

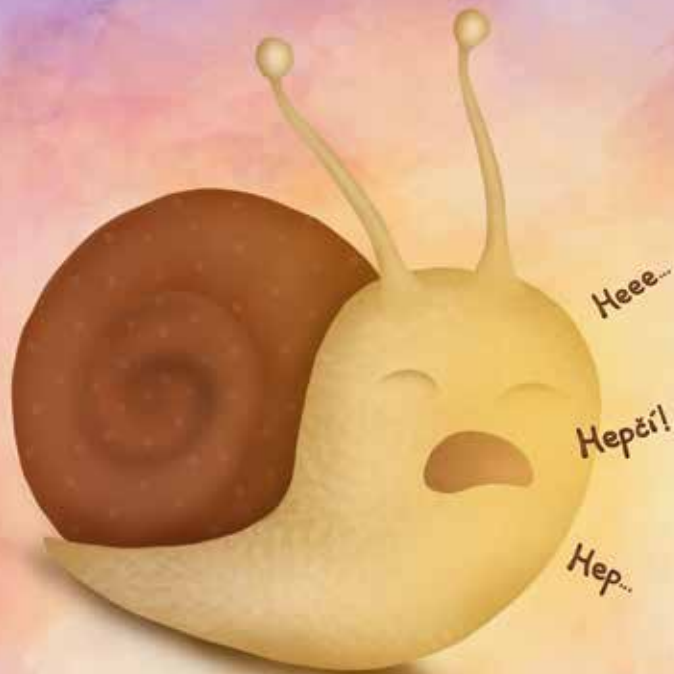

„Já... já... asi...“, neví šneček, co má na takovou otázku odpovědět. Ještě nikdy s ním nikdo žádný rozhovor nedělal. A už vůbec ne do televize.

„Připravte se ke startu!“ ozve se hlášení burácející nad celým stadionem.

„Já už asi musím jít... totiž lézt. Abych byl na startu včas, víte?“ omluví se šneček reportérovi a po-ma-lin-ku se otáčí, aby zaujal tu správnou startovní pozici.

Jak všichni víme, šneci nejsou zrovna přeborníci v rychlosti. Jsou spíše hodně pomalí. A tak, než se šneček stihne zařadit mezi ostatní zvířátka, je odstartováno. Prásk!

„Ale prosím, já... já jsem ještě nedolezl, já dělal rozhovor do televize,“ protestuje nesměle šneček. „A navíc mě něco strašlivácky lechtá pod nosem,“ pokračuje ve stížnostech. Nám všem je ale jasné, že to, co jej šimrá, už do snu nepatří. To jen sluníčko dosáhlo svého a probudilo lenošivého spáče.

„Hepčí, hepčí, hepčí,“ kýchne hned třikrát šneček a překvapeně kouká kolem sebe. Podívá se doleva – tam nikdo není. Podívá se doprava – zase nikdo. Mrkne nahoru, ale ani tam nevidí toho, co jej tak zákeřně polechtal pod frňáčkem a přerušil jeho zajímavý sen.

„Mami, tos byla ty?“ pokračuje šneček v pátrání. Ticho. Jen slabý větřík zašustí v koruně statné lípy.

„Mami, já už jsem vzhůru! Kde jsi?“

„Tvoje máma šla na nákup!“ ozve se nečekaně přímo z pařezu hlas souseda mravence.

„Ale kdo mi udělá snídani?“ ptá se šneček.

„Já rozhodně ne! Nemám čas! Musím do lesa pro jehličí. Budeš muset chvílku počkat. Jo a máš si zatím opláchnout kukadla,“ rezolutně prohlásí mravenec a zmizí kdesi za pařezem.

„To tak! Umývat kukadla!“ zatváří se šneček uraženě. Ranní umývání z duše nesnáší.

„Maminka tu není, takže jestli si oči umyju, nebo ne, nikdo nepozná,“ říká si pro sebe malý šnek, pořád ještě plný zloby a trucování.

„Někam se jí schovám, aby si myslela, že jsem se ztratil. To bude mít za to!“ nafukuje se zlostně šneček víc a víc. A jak řekne, tak taky udělá. Chvíli přemýšlí, kam se ukrýt. Za šišku ne, tam ho maminka, když hráli naposledy na schovávanou, našla hned, jakmile dokončila pykání: „Deset, dvacet, třicet – už jdu! Můj malý šneček – za šíškou!“ Takhle rychle byl tehdy odhalen. Dodnes se diví, jak je to jen možné.

„Mám to! Když si zalezu tady za ten kámen, neuvidí ze mě maminka ani kousíček,“ raduje se z úkrytu malý zlobivec a už si to šine za kámen, který tu kdysi dávno zahodil jeden malý kluk. Právě v okamžiku, kdy šneček zmizel ve svém úkrytu, ozvalo se na vrcholu pařezu jemné funění.

„Uf, uf, uf, dnes jsem snad překonala všechny naše rekordy,“ oddychuje šnečí máma.

„Šnečičku můj, už jsi vzhůru? Už sis umyl kukačdílka? Maminka nakoupila vše, co máš rááád!“

